

MARIA ROSA ROIG
Mestra d'Educació Infantil

Viure les rondalles en un programa d'immersió

Recordem que una aula d'immersió lingüística suposa un grup d'infants que realitzen el procés d'aprenentatge en una llengua que no és la de l'àmbit familiar propi, i moltes vegades ni de l'entorn social més pròxim. Això sí, amb una dinàmica especial que té en compte en tot moment aquest fet.

En els programes d'immersió,¹ l'eix fonamental és, doncs, el llenguatge. Qualsevol activitat, programada o espontània, implica una manera concreta d'actuació del/de la docent per tal d'afavorir en l'infant la comprensió i l'expressió en una nova llengua.

En el cas de les nostres illes, els grups d'alumnes que integren un programa d'immersió són, generalment, fills de famílies castellanoparlants i la llengua d'ensenyament és, evidentment, el català.

Però la integració d'aquests infants en la cultura del lloc on viuen no s'ha de referir tan sols a l'aspecte lingüístic, cal que els objectius siguin més amplis: costums, tradicions, literatura... I cal, sobretot, que aquesta integració sigui producte de vivències positives, de moments màgics, d'experiències engrescadores... Perquè així sigui, veritablement, una integració lliure i desitjada.

Quin paper tenen les rondalles dins aquest marc? En poden gaudir els infants que no dominen la llengua catalana? Aquestes i altres preguntes es plantegen molts dels mestres que treballen a les aules d'immersió.

És clar que, en una primera fase, no seran suficients la paraula i el

gest, però si ens equipam amb els materials i recursos necessaris, l'èxit està assegurat.

Veniu, entrau, asseieu-vos..., anem a contar una rondalla!

Mestra o contadora: Mirau qui ha vingut..., la jaia Magrana!² Digau-li, bon dia, jaia Magrana!

Infants: Bon dia!!! És una bruja?

M: Nooo!, no som una bruixa, som una padrineta, som molt vella..., ja tenc molts d'anys...

I: Què d'his penjat del braç?

M: És la meua senalleta.

I: Que hi ha dentro?

M: Mmmmm... A dins hi ha una rondalla! Sempre hi duc una rondalla...

S'estableix un breu diàleg entre la mestra o contadora i la jaia:

M: Una rondalla! Voleu que la contem...?

La jaia mou el cap en senyal d'assentiment.

M: D'acord! Asseieu-vos en aquesta cadira i escoltau.

Els infants descobreixen ràpidament que en arribar la jaia comença una estona de calma i d'emocions, de somnis i d'aventures...

M: Això era un rei...³

Rei: Aaaiii! aaaiii!

M: Què li passa al senyor Rei, per què gemega tant? Demanau-li, per què plora?⁴

I: Per què plorau, rei?

R: Tenc mal! Tenc molt de mal!

M: Li fa mal el cap? (Amb la mà es toca el cap.)

I: Senyor Rei, vos fa mal el cap?

R: No, el cap no em fa mal. Aaaiii!

M: Li fa mal el nas? (Amb la mà es toca el nas.)

I: Senyor Rei, vos fa mal es nas?

R: No, el nas no em fa mal. Aaaiii!

(Interrogarem, entre tots, el senyor Rei fins a descobrir que té mal a la cama.)

